

ขอบเขตและข้อกำหนดของงาน (TOR)
โครงการสำรวจข้อมูลการตรวจวัดกลิ่นรบกวนจากฟาร์มปศุสัตว์

1. หลักการและเหตุผล

การผลิตสินค้าปศุสัตว์เป็นหนึ่งในกลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนความเจริญก้าวหน้าของประเทศไทย ทั้งทางด้านการผลิต การบริโภค และการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งสามารถสร้างรายได้จากการส่งออกได้อย่างมหาศาล อีกทั้งยังมีความเกี่ยวข้องด้านความปลอดภัยทางอาหาร ด้านสุขภาพ และสุขอนามัยของประชาชน ซึ่งเป็นผู้บริโภคหลักโดยตรง อย่างไรก็ตาม หากในขั้นตอนการผลิตไม่มีมาตรการหรือการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ที่เหมาะสม อาจก่อให้เกิดปัญหามลภาวะด้านสิ่งแวดล้อมตามมาโดยเฉพาะปัญหากลิ่นเหม็นรบกวน ซึ่งนับวัน ยิ่งที่ความรุนแรงมากยิ่งขึ้น และสามารถส่งผลกระทบในเชิงลบตามมาในทุกมิติ รวมถึงอาจเป็นข่าวลือที่นำไปสู่กรณีพิพาทจากเหตุเดือดร้อนรุนแรงต่อไปได้ ทั้งนี้ปัญหากลิ่นเหม็นรบกวนที่เกิดจากฟาร์มปศุสัตว์ส่วนใหญ่ มักเกิดจากการหมักหมมของของเสีย เช่น 糞 ปัสสาวะ น้ำล้างคอก หรือวัสดุรองพื้น ทำให้เกิดก้าชที่มีกลิ่นเหม็น อันประกอบด้วย ก้าชแอมโมเนีย ก้าชไฮโดรเจนซัลไฟด์ (ก้าชไข่น่า) และสารประกอบอินทรีย์ระเหย่าย่างต่าง ๆ ฉะนั้นหากไม่มีการจัดการและควบคุมที่ดี จะส่งผลกระทบโดยตรงต่อสุขภาพสัตว์ คุณภาพชีวิตของประชาชน ในชุมชนรอบข้าง ซึ่งอาจนำไปสู่ปัญหารื่องร้องเรียนและส่งผลต่อการขออนุญาตดำเนินกิจการฟาร์มปศุสัตว์ ของเกษตรกรในอนาคตได้ อนึ่งการตรวจสอบปัญหารื่องร้องเรียนกลิ่นเหม็นรบกวนจากฟาร์มปศุสัตวนั้น ปัจจุบันยังไม่มีการกำหนดค่าหลักเกณฑ์มาตรฐานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน รวมถึงยังไม่มีเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ ที่ใช้ตรวจวัดได้อย่างแม่นยำชัดเจน โดยมีเพียงวิธีการในการตรวจวัดค่าความเข้มข้นทางกายภาพโดยการดม (Sensory Test) ตามที่กรรมควบคุมมติพิษกำหนด รวมถึงการสอบถามข้อมูลจากประชาชนที่ได้รับผลกระทบ ควบคู่กันไปเพียงเท่านั้น ด้วยเหตุนี้การศึกษาวิธีการตรวจวัดด้วยเครื่องมือตรวจวัดทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่เกี่ยวข้อง จะสามารถนำไปปรับเทียบกับมาตรฐานด้วยวิธีการดม (Sensory Test) ได้อีกทางหนึ่ง ซึ่งเป็นอีก ก้าวสำคัญในการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรการตรวจวัดปัญหารื่องร้องเรียนกลิ่นเหม็นรบกวนจากฟาร์มปศุสัตว์ ที่มีแบบแผน เป็นการสร้างมาตรฐานในการตรวจวัดทางวิทยาศาสตร์ที่เที่ยงตรง เชื่อถือได้ และสามารถนำไปใช้ ปฏิบัติงานได้จริง

อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินงานตั้งแต่ล่างมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการ จากหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่มีบุคลากรที่มีองค์ความรู้ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง มีความพร้อมของ เครื่องมือตรวจวัดที่มีประสิทธิภาพ และหลักการวิเคราะห์ผลทางวิทยาศาสตร์และสถิติอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิด ความน่าเชื่อถือของข้อมูล ซึ่งจะสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการตรวจสอบการแก้ไขปัญหากลิ่นรบกวน ที่เกิดขึ้นในฟาร์มปศุสัตว์ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างกลินด้วยวิธีการต่าง ๆ รวมถึงการประเมินประสิทธิภาพเครื่องมือตรวจวัดกลินแต่ละประเภท เพื่อให้สามารถเลือกใช้เครื่องมือตรวจวัดกลินที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับการปฏิบัติงานมากที่สุด
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของวิธีการจัดการแหล่งกำเนิดกลินภายในฟาร์ม และระดับความเข้มกลินที่เกิดขึ้นในฟาร์มปศุสัตว์ จากการตรวจด้วยเครื่องมือตรวจวัดและวิธีการทางห้องปฏิบัติการ
3. เพื่อจัดทำแนวทางในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการเกิดกลินรบกวนภายในฟาร์มปศุสัตว์

3. ขอบเขตของงาน

ผู้รับจ้างต้องดำเนินงานตามที่จ้าง ดังนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมในฟาร์มปศุสัตว์ คัดเลือกฟาร์มจากฟาร์มที่กรมปศุสัตว์กำหนด จำนวนไม่น้อยกว่า 10 ฟาร์ม ประกอบด้วย ฟาร์มสุกร ฟาร์มสัตว์ปีก และ/หรือ ฟาร์มโโค โดยข้อมูลที่ต้องรวบรวมในแต่ละฟาร์ม ประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย

1.1.1 ผู้ประกอบการ (รายละเอียดผู้ประกอบกิจการ)

1.1.2 สถานที่ตั้ง (รายละเอียดพื้นที่ฟาร์มในปัจจุบัน)

- แผนที่แสดงพิกัดที่ตั้งและขอบเขตของสถานประกอบการ

- แผนที่ในรัศมี 1 กิโลเมตร จากสถานประกอบการ

- รูปถ่ายสภาพพื้นที่ในปัจจุบัน

- แผนผัง (Layout) แสดงองค์ประกอบภายในพื้นที่สถานประกอบการ

1.1.3 ลักษณะการประกอบกิจการ เช่น กิจการส่วนตัว รับจ้างเลี้ยงในเครือบริษัท บริษัท/ห้างหุ้นส่วน กลุ่ม/สหกรณ์ หรืออื่นๆ

1.2 ข้อมูลการประกอบกิจการการเลี้ยงสัตว์ ประกอบด้วย

1.2.1 ด้านบุคลากร

แผนผังองค์กร ผู้จัดการฟาร์ม จำนวนบุคลากร หน้าที่รับผิดชอบของบุคลากร ประสบการณ์ทำงาน/การฝึกอบรมของบุคลากร สัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม/สัตวบาล และเอกสารรับรองการผ่านการฝึกอบรมการเลี้ยงสัตว์ (ถ้ามี)

1.2.2 ข้อมูลการเลี้ยงสัตว์ของผู้ประกอบการ

- 1) ชนิด จำนวนสัตว์ที่เลี้ยง และอายุของสัตว์ในแต่ละโรงเรือน

- 2) ลักษณะโรงเรือน ขนาดโรงเรือน จำนวนโรงเรือน และจำนวนสัตว์ที่เลี้ยงแต่ละโรงเรือน

- 3) ชนิดของอาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์และปริมาณที่ใช้เลี้ยงสัตว์ในแต่ละรุ่นการผลิต

- 4) น้ำที่ใช้ในกระบวนการเลี้ยงสัตว์และปริมาณที่ใช้เฉลี่ยต่อวัน

1.3 ข้อมูลการจัดการสิ่งแวดล้อมในฟาร์ม ประกอบด้วย

1.3.1 การดูแลรักษาความสะอาดโรงเรือนเลี้ยงสัตว์

- 1) ความถี่ในการเก็บกวาดและร่วบรวมมูล

- 2) การทำ...

2) การทำความสะอาดโรงเรือน

3) การใช้สารเคมีในการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรงเรือน

1.3.2 การจัดการของเสียจากการเลี้ยงสัตว์ (อธิบายการจัดการตามลำดับขั้นตอนอย่างละเอียด)

1) มูล

2) น้ำเสีย

3) วัสดุรองพื้น (ถ้ามี)

4) ชากระสัตว์

5) ขยะ

1.3.3 มาตรการการจัดการและควบคุมกลืนในฟาร์มเลี้ยงสัตว์ (อธิบายรายละเอียดในแต่ละหัวข้อ)

1) การจัดการด้านอาหาร เช่น การปรับสูตรอาหารหรือเติมสารเพื่อลดกลืนมูล

2) มีระบบบำบัดน้ำเสียnidได้ก้าชีวภาพ

3) การจัดการบริเวณลานตากและการรวมมูล

4) การสร้างแนวกันชนด้วยการปลูกต้นไม้รอบฟาร์ม

5) ระบบกำจัดกลืนบริเวณท้ายโรงเรือน (กรณีเป็นโรงเรือนปิด)

6) การจัดการรูปแบบอื่น ๆ

2. ตรวจวัดปริมาณความเข้มข้นของก้าชและวิเคราะห์กลืน จากการเลี้ยงสัตว์ในฟาร์มปศุสัตว์ โดยใช้เครื่องมือตรวจวัด วิธีการตรวจวิเคราะห์ตามที่กำหนด และเก็บตัวอย่างกลืน เพื่อทำการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ (ระบุวันเวลา ช่วงอายุสัตว์/จำนวนวันที่เลี้ยงสัตว์ที่ตรวจวิเคราะห์และเก็บตัวอย่าง) จากฟาร์มที่กำหนด จำนวนไม่น้อยกว่า 10 ฟาร์ม ประกอบด้วย ฟาร์มสุกร ฟาร์มสัตว์ปีก และ/หรือ ฟาร์มโค ทำการตรวจวัดในจุดที่กำหนด 5 จุด ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จุดตรวจและเก็บตัวอย่างกลืน

สุกร	สัตว์ปีก	โค
1. จุดที่เป็นแหล่งกำเนิดของกลืน		
จุดที่ 1 โรงเรือนเลี้ยงสัตว์	จุดที่ 1 โรงเรือนเลี้ยงสัตว์	จุดที่ 1 โรงเรือนหรือคอกเลี้ยงสัตว์
จุดที่ 2 ลานตากหรือพื้นที่เก็บรวม รวมมูล	จุดที่ 2 พื้นที่เก็บรวมมูล	จุดที่ 2 ลานตากหรือพื้นที่เก็บ รวมมูล
จุดที่ 3 ระบบรวมและบำบัด น้ำเสีย	จุดที่ 3 ระบบรวมและบำบัด น้ำเสีย	จุดที่ 3 ระบบรวมและบำบัด น้ำเสีย
2. จุดเก็บตัวอย่างกลืนที่ปล่อยทิ้งจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ (ตามประกาศคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์) จำนวน 2 จุด		
จุดที่ 1 ริมอาณาเขตด้านนอกของ สถานที่เลี้ยงสัตว์ซึ่งเป็นจุดใต้ลม	จุดที่ 1 ริมอาณาเขตด้านนอกของ สถานที่เลี้ยงสัตว์ซึ่งเป็นจุดใต้ลม	จุดที่ 1 ริมอาณาเขตด้านนอกของ สถานที่เลี้ยงสัตว์ซึ่งเป็นจุดใต้ลม
จุดที่ 2 ริมอาณาเขตด้านนอกของ สถานที่เลี้ยงสัตว์บริเวณที่มีกลืน รุนแรงที่สุดไม่ใช่จุดใต้ลม	จุดที่ 2 ริมอาณาเขตด้านนอกของ สถานที่เลี้ยงสัตว์บริเวณที่มีกลืน รุนแรงที่สุดไม่ใช่จุดใต้ลม	จุดที่ 2 ริมอาณาเขตด้านนอกของ สถานที่เลี้ยงสัตว์บริเวณที่มีกลืน รุนแรงที่สุดไม่ใช่จุดใต้ลม

หมายเหตุ :

- 1) หากพบว่าในฟาร์มที่เข้าทำการตรวจวัด มีจุดที่เป็นแหล่งกำเนิดของกลิ่นออกเหนือจากข้อที่ 1 ของตารางที่ 1 ที่ได้กำหนดไว้ ให้พิจารณาเข้าทำการตรวจวัดและเก็บตัวอย่างกลิ่น ณ จุดที่คาดว่าเป็นแหล่งกำเนิดกลิ่นพร้อมทั้งระบุจุดที่ทำการเก็บตัวอย่าง
- 2) กรณีฟาร์มสัตว์ปีก หากไม่มีพื้นที่เก็บรวบรวมมูลหรือระบบบรรบัดและบำบัดน้ำเสีย ให้เก็บตัวอย่างและตรวจวิเคราะห์กลิ่น ณ จุดที่คาดว่าเป็นแหล่งกำเนิดกลิ่นออกเหนือจากข้อที่ 1 ของตารางที่ 1 เพื่อหาแหล่งกำเนิดกลิ่นไม่น้อยกว่า 3 จุด

รายละเอียดวิธีตรวจวัดและวิธีตรวจวิเคราะห์ฯ มีดังนี้

2.1 ตรวจวัดปริมาณความเข้มข้นของก๊าซ โดยใช้เครื่องมือตรวจวัดก๊าซแบบพกพา 2 ชนิด ดังนี้

2.1.1 เครื่องมือตรวจวัดก๊าชชนิด Gas Analyzer หรือ Gas Detector ที่มีเซ็นเซอร์ที่สามารถตรวจวัดก๊าซอย่างน้อย 3 ชนิด ได้แก่ แก๊สแอมโมเนียม (NH_3) แก๊สไฮโดรเจนซัลไฟด์ (H_2S) และสารประกอบอินทรีย์ระเหยง่าย (Volatile Organic Compounds; VOCs) ทำการตรวจวัดไม่น้อยกว่า 5 จุด ตามที่ระบุไว้ในตารางที่ 1

2.1.2 เครื่องมือตรวจวัดก๊าชชนิดปั๊มน้ำ (Gas Sampling Pump) ใช้คู่กับหลอดเก็บตัวอย่างก๊าซ (Detector Tube) ตรวจวัดก๊าซอย่างน้อย 2 ชนิด ได้แก่ ก๊าซแอมโมเนียม (NH_3) และก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ (H_2S) ทำการตรวจวัดไม่น้อยกว่า 5 จุด ตามที่ระบุไว้ในตารางที่ 1

2.2 ตรวจวิเคราะห์กลิ่นโดยใช้จมูกอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Nose)

2.2.1 ตรวจวิเคราะห์ความเข้มข้นของกลิ่น

2.2.2 ตรวจวิเคราะห์การแพร่กระจายของกลิ่น ทิศทาง ระยะทางที่กลิ่นสามารถเคลื่อนที่ไปได้ที่อาจส่งผลกระทบต่อมุขนยูบข้าง ทำการตรวจวัดไม่น้อยกว่า 5 จุด ตามที่ระบุไว้ในตารางที่ 1

2.3 การเก็บตัวอย่างกลิ่นและการตรวจวัดค่าความเข้มกลิ่นด้วยการดม (Sensory Test)

2.3.1 เก็บตัวอย่างกลิ่นส่งตรวจห้องปฏิบัติการที่หน่วยงานที่ราชการยอมรับ หรือห้องปฏิบัติการของหน่วยงานราชการ ทำการตรวจวัดไม่น้อยกว่า 5 จุด ตามที่ระบุไว้ในตารางที่ 1

2.3.2 ตรวจดค่าความเข้มกลิ่นโดยการวิเคราะห์กลิ่นด้วยวิธีการดม (Sensory Test) ให้ใช้วิธีที่กำหนดโดย American Society for Testing and Materials (ASTM) หรือ Japanese Industrial Standard (JIS) ทั้งนี้ ข้อกำหนดคุณสมบัติเครื่องมือตรวจวัดและหลักเกณฑ์การเก็บตัวอย่างกลิ่นและการตรวจวัดค่าความเข้มกลิ่นด้วยวิธีการดม (Sensory Test) ให้เป็นไปตามเอกสารแนบท้าย (ภาคผนวก)

3. จัดทำรายงานสรุปผลการตรวจวิเคราะห์กลิ่น ประกอบด้วย ผลการดำเนินงานทั้งหมด ตามขอบเขตงานที่กำหนด ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 สรุปข้อมูลพื้นฐานทั่วไป การประกอบกิจกรรมเลี้ยงสัตว์ การจัดการสิ่งแวดล้อมในฟาร์ม ผลการตรวจวัดและการตรวจวิเคราะห์ด้วยวิธีการต่าง ๆ ของแต่ละฟาร์ม

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ของการจัดการสิ่งแวดล้อมในฟาร์มและการรายงานนิติสัตว์ ที่มีผลต่อปริมาณเข้มข้นของก๊าซและความเข้มกลิ่นที่เกิดขึ้น

3.3 วิเคราะห์ข้อมูล ปริมาณความเข้มข้นของก้าช ทิศทางการกระจายของกลินและระยะทางจากแหล่งกำเนิดที่กลินสามารถเคลื่อนที่ไปได้ที่อาจส่งผลกระทบต่อมุชนบริเวณใกล้เคียง จากผลการตรวจวิเคราะห์ด้วยวิธีการต่างๆ ในจุดที่ทำการเก็บตัวอย่าง

3.4 ประเมินประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจวัดปริมาณความเข้มข้นของกลิน เปรียบเทียบกับผลการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ พร้อมทั้งนำเสนอข้อจำกัดของการตรวจวัดแต่ละวิธี

3.5 จัดทำแนวทางหรือแนวปฏิบัติในการป้องกัน แก้ไขปัญหาการเกิดกลินรบกวนภายในฟาร์มปศุสัตว์

4. ผู้ยื่นข้อเสนอต้องจัดประชุมระหว่างผู้ยื่นข้อเสนอ กับกรรมปศุสัตว์ อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง หรือตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด เพื่อรายงานความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค ในระหว่างการดำเนินการตามแผนปฏิบัติงานและนำเสนอผลงานทั้งหมดให้แก่เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์

4. คุณสมบัติของผู้ยื่นข้อเสนอ

1. ผู้ยื่นข้อเสนอต้องเป็นนิติบุคคลสัญชาติไทยที่จดทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์

2. ผู้ยื่นข้อเสนอต้องมีผู้เชี่ยวชาญประจำที่มีความรู้ ความสามารถในการวิจัยวิเคราะห์ผลกระทบ กลินรบกวนจากฟาร์มปศุสัตว์ และมีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี สาขาวิชาระมานาคศาสตร์บัณฑิต หรือวิทยาศาสตร์บัณฑิต

3. ผู้ยื่นข้อเสนอต้องมีประสบการณ์และผลงานในการวิเคราะห์ผลกระทบของกลินรบกวน จากระบวนการผลิตภาคปศุสัตว์ที่มีผลต่อชุมชน

4. ผู้ยื่นข้อเสนอที่จะเข้าเป็นคู่สัญญาต้องไม่อยู่ในฐานะเป็นผู้ไม่แสดงบัญชีรายรับรายจ่ายหรือ แสดงบัญชีรายรับรายจ่ายไม่ถูกต้องครบถ้วนในสาระสำคัญ

5. กรมปศุสัตว์ จะคัดเลือกผู้ยื่นข้อเสนอที่มีคุณสมบัติและเสนอรายละเอียดถูกต้องตามเงื่อนไข ของกรมปศุสัตว์โดยครบทั้ง

6. กรมปศุสัตว์ กำหนดเงื่อนไขและคุณสมบัติของนิติบุคคลที่จะเข้าเป็นคู่สัญญาและเงื่อนไข ให้คู่สัญญาต้องปฏิบัติตามนี้

6.1 ผู้ยื่นข้อเสนอที่จะเข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งได้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government Procurement: e-GP) ต้องลงทะเบียนในระบบอิเล็กทรอนิกส์ ของกรมบัญชีกลางที่เว็บไซต์ศูนย์ข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ

6.2 คู่สัญญาต้องรับและจ่ายเงินผ่านบัญชีธนาคาร เว้นแต่การจ่ายเงินแต่ละครั้งซึ่งมีมูลค่า ไม่เกินสามหมื่นบาท คู่สัญญาอาจรับจ่ายเป็นเงินสดก็ได้

5. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณา

กรมปศุสัตว์จะพิจารณาคุณสมบัติของผู้ยื่นข้อเสนอ หลักฐานและเอกสารต่าง ๆ ว่าถูกต้องครบถ้วน ตามขอบเขตงานหรือไม่ หากหลักฐาน เอกสารไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน คณะกรรมการพิจารณาผลการจัดซื้อจะไม่พิจารณาผู้ยื่นข้อเสนอรายนั้นต่อไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของกรมปศุสัตว์ว่าความไม่ถูกต้อง ครบถ้วนนั้นเป็นสาระสำคัญหรือไม่ ในกรณีที่จำเป็นจะต้องเรียกผู้ยื่นข้อเสนอมาชี้แจงในรายละเอียดเป็นการเพิ่มเติมก็ได้

ผู้ยื่นข้อเสนอที่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติแล้ว กรมปศุสัตว์จะพิจารณาข้อเสนอด้านเทคนิคโดยกำหนดหัวข้อในการพิจารณาและเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อไว้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล คุณวุฒิ และผลงานที่เกี่ยวข้องของผู้ยื่นข้อเสนอ	40	คะแนน
- ข้อมูลส่วนบุคคลและคุณวุฒิ	20	คะแนน
- ผลงานที่เกี่ยวข้อง	20	คะแนน
2. รายชื่อห้องปฏิบัติการและรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะของเครื่องมือที่ใช้ตรวจวัด	40	คะแนน
- รายชื่อห้องปฏิบัติการ/การรับรองห้องปฏิบัติการ	20	คะแนน
- คุณลักษณะเฉพาะของเครื่องมือตรวจวัด	20	คะแนน
3. แผนการดำเนินการสำรวจข้อมูลโครงการฯ พร้อมแบบฟอร์ม และขั้นตอนการตรวจวิเคราะห์ก่อน จากแหล่งกำเนิดกลืนในโครงการฯ นี้	20	คะแนน
- แผนดำเนินการสำรวจข้อมูล	10	คะแนน
- ขั้นตอนการตรวจวิเคราะห์	10	คะแนน
รวม 100 คะแนน		

การพิจารณาข้อเสนอด้านเทคนิคผู้ยื่นข้อเสนอจะต้องได้คะแนนรวมไม่น้อยกว่า 80 คะแนน กรมปศุสัตว์จะพิจารณาข้อเสนอด้านราคาเป็นลำดับถัดไป

6. การส่งมอบผลงาน

1. ผู้รับจ้างจะต้องส่งมอบงานเป็น 3 งวด ดังนี้

งวดที่ 1 ประกอบด้วยข้อมูลตามขอบเขตงานข้อที่ 1, 2 และ 3.1 ไม่น้อยกว่า 4 فار์ม และเสร็จภายใน 60 วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา

งวดที่ 2 ประกอบด้วยข้อมูลตามขอบเขตงานข้อที่ 1, 2 และ 3.1 ไม่น้อยกว่า 4 فار์ม และเสร็จภายใน 120 วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา

งวดที่ 3 ประกอบด้วยข้อมูลตามขอบเขตงานข้อที่ 1, 2 และ 3.1 ที่เหลือทั้งหมด พร้อมทั้งข้อมูลตามขอบเขตงานข้อที่ 3.2, 3.3, 3.4 และ 3.5 และเสร็จภายใน 180 วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา โดยจัดทำรูปเล่มสรุปผลการดำเนินงานทั้งหมด

2. การส่งมอบผลงานแต่ละงวดงานให้ประกอบด้วย เอกสารรายงานฉบับจริง 1 ฉบับ สำเนา 2 ฉบับ

3. การจัดทำรูปเล่มสรุปผลการดำเนินงานทั้งหมด ให้ผู้รับจ้างจัดทำรายงานฉบับร่าง เพื่อให้คณะกรรมการตรวจรับพิจารณา ก่อนการจัดทำรายงานฉบับจริงอย่างน้อย 15 วัน หากคณะกรรมการพิจารณาเห็นชอบแล้วจึงจัดทำรายงานฉบับจริง ประกอบด้วย เอกสารรายงานฉบับจริง 1 ฉบับ สำเนา 2 ฉบับ อิเล็กทรอนิกส์ไฟล์บันซีดีรอม และอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ในอุปกรณ์บันทึกข้อมูลขนาดพกพา อย่างละ 10 ชุด

7. ระยะเวลาการดำเนินการ

ภายในระยะเวลา 180 วัน นับจากวันลงนามในสัญญา

8. ค่าจ้างและการจ่ายเงิน

ผู้ว่าจ้างจะจ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญาจ้างให้กับผู้รับจ้างเป็นงวด โดยโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้รับจ้าง และผู้รับจ้างเป็นผู้รับภาระค่าธรรมเนียมในการโอนในแต่ละงวด แบ่งเป็น 3 งวด ดังนี้

ขวดที่ 1 ร้อยละ 30 ของค่าจ้างทั้งหมด เมื่อส่งผลงานตามงานที่ 1 และคณะกรรมการตรวจรับพัสดุได้ตรวจรับเรียบร้อยแล้ว

ขวดที่ 2 ร้อยละ 30 ของค่าจ้างทั้งหมด เมื่อส่งผลงานตามงานที่ 2 และคณะกรรมการตรวจรับพัสดุได้ตรวจรับเรียบร้อยแล้ว

ขวดที่ 3 ร้อยละ 40 ของค่าจ้างทั้งหมด เมื่อส่งผลงานตามงานที่ 3 และรายงานฉบับสมบูรณ์และคณะกรรมการตรวจรับพัสดุได้ตรวจรับเรียบร้อยแล้ว

9. ค่าปรับ

ในการนี้ที่ผู้รับจ้างไม่สามารถส่งมอบงานทั้งหมดภายในระยะเวลา 180 วัน นับจากวันลงนามในสัญญา ผู้รับจ้างยินยอมให้ผู้ว่าจ้างปรับเป็นรายวัน ในอัตราร้อยละ 0.05 ของเงินค่าจ้างตามสัญญาจนถึงวันที่ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานและคณะกรรมการตรวจรับได้ทำการตรวจรับໄว้ถูกต้องแล้ว

10. ข้อสงวนสิทธิ์

ผู้ยื่นข้อเสนอซึ่งกรรมการศักดิ์เลือกแล้วไม่ไปทำสัญญาหรือข้อตกลงภายใต้ทางราชการกำหนด กรรมการศักดิ์อาจพิจารณาให้ขาดใช้ค่าเสียหายอื่น (ถ้ามี) รวมทั้งจะพิจารณาให้เป็นผู้ทั้งงานตามระเบียบของทางราชการ

คณะกรรมการร่างขอบเขตของงาน (TOR)

(นายพัฒน์พงษ์ โลหะอนุกูล)

ประธานกรรมการ

(นางสาวณัฏฐาภรณ์ พรอมใบเงิน)

กรรมการ

(นางสาวสุนิษา ประสารวุฒิ)

กรรมการ

(นายไสวัชช์ ชาลาฤทธิ์)
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบและ
รับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์

ภาคผนวก

รายละเอียดคุณสมบัติของเครื่องมือตรวจวัดและวิธีการตรวจวัด

1. เครื่องมือตรวจวัดก๊าซชนิด Gas Analyzer หรือ Gas Detector ต้องมีเซ็นเซอร์ที่สามารถตรวจวัดก๊าซตามที่กำหนด แสดงหน่วยวัดเป็น ppm (Parts Per Million) หรือดีกว่า

ความสามารถในการตรวจวัด (Ranges)

- ก๊าซแอมโมเนีย (NH_3) สามารถวัดได้ในช่วง 0-200 ppm หรือดีกว่า
- ก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ (H_2S) สามารถวัดได้ในช่วง 0-200 ppm หรือดีกว่า
- สารประกอบอินทรีย์ระเหยง่าย (VOC) สามารถวัดได้ในช่วง 0-2,000 ppm หรือดีกว่า

ความละเอียดในการตรวจวัด (Resolution)

- ก๊าซแอมโมเนีย (NH_3) 1.0 ppm หรือดีกว่า
- ก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ (H_2S) 1.0 ppm หรือดีกว่า
- สารประกอบอินทรีย์ระเหยง่าย (VOC) 1.0 ppm หรือดีกว่า

ค่าความถูกต้อง (Accuracy) $\pm 2\%$ เมื่อเทียบกับค่าที่แท้จริงหรือดีกว่า

2. เครื่องมือตรวจวัดก๊าซชนิดปั๊มมือ (Gas Sampling Pump) ใช้คู่กับหลอดเก็บตัวอย่างก๊าซ (Detector Tube) โดยหลอดเก็บตัวอย่างก๊าซต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- แสดงหน่วยวัดเป็น ppm
- แสดงชื่อสูตรเคมี (Chemical Formula) ไว้อย่างชัดเจน

ความสามารถในการตรวจวัด (Ranges)

- ก๊าซแอมโมเนีย (NH_3) สามารถวัดได้ในช่วง 5-30 ppm หรือดีกว่า
- ก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ (H_2S) สามารถวัดได้ในช่วง 1- 10 หรือดีกว่า

3. เอกสารแสดงการสอบเทียบ (Calibration) ความถูกต้องของข้อมูลการทำงานของเครื่องตรวจวัดแต่ละชนิด

4. การตรวจวิเคราะห์กลิ่นโดยใช้จมูกอิเล็กทรอนิกส์

- มีชนิดของก๊าซเซนเซอร์ที่มีความไวต่อกลิ่นรบกวนจากฟาร์มปศุสัตว์ ตามที่กำหนดไว้ในโครงการนี้
- การตรวจวัดต้องคำนึงถึงปัจจัยการแพร่กระจายของกลิ่น ได้แก่ ความเร็วลม ทิศทางลม อุณหภูมิ และความชื้นของอากาศ

5. หลักเกณฑ์ในการเก็บตัวอย่างกลิ่นและการตรวจวัดค่าความเข้มกลิ่นด้วยการดม (Sensory Test)

5.1 เอกสารรับรองห้องปฏิบัติการ

5.2 การเก็บตัวอย่างกลิ่น ใช้วิธีการที่อ้างอิงจากประกาศคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ เรื่อง การเก็บตัวอย่างกลิ่นที่ปล่อยทิ้งจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ การตรวจวัดค่าความเข้มกลิ่นด้วยการดม (Sensory Test) และการขึ้นทะเบียนรายชื่อผู้ทดสอบกลิ่นของกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.3 การตรวจวัดค่าความเข้มกลิ่น ใช้วิธีการที่อ้างอิงจากประกาศคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ เรื่อง วิธีตรวจวัดค่าความเข้มข้นกลิ่นด้วยวิธีการดม (Sensory Test) และการขึ้นบัญชีรายชื่อผู้ทดสอบกลิ่นของกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- วิธีตรวจวัดค่าความเข้มกลิ่นโดยการวิเคราะห์กลิ่นด้วยวิธีการดม (Sensory Test) ด้วยวิธีที่ American Society for Testing and Materials (ASTM) หรือ Japanese Industrial Standard (JIS) กำหนด